

укового світогляду, оволодіння методологією та методами наукового дослідження; розвиток творчого мислення та індивідуальних здібностей студентів у вирішенні практичних завдань; прищеплення студентам навичок самостійної науково-дослідної роботи; розвиток ініціативи, здатності застосовувати теоретичні знання у своїй практичній роботі; створення та розвиток наукових шкіл, творчих колективів, виховання у вузі резерву вчених, дослідників, викладачів.

Організаційна структура науково-дослідницької діяльності у вищому навчальному закладі може бути представлена в такому вигляді:

- проректор з наукової роботи;
- рада науково-дослідницької діяльності студентів університету;
- рада студентського науково-творчого товариства факультетів;
- студентські науково-творчі товариства кафедр.

Чуб П.М., к.е.н., доцент
кафедри банківської справи

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Науково-дослідна робота студентів вищого навчального закладу є одним із напрямів їх самостійної роботи, важливим чинником підготовки висококваліфікованих спеціалістів. Належно організована науково-дослідна робота студентів у навчальному процесі сприяє поглибленому засвоєнню навчальних дисциплін, виявленню індивідуальності, формуванню власної думки щодо конкретної дисципліни.

У деяких вищих навчальних закладах запроваджено спеціальне вивчення курсу з основ організування та методики проведення наукових досліджень. Окрім того, приступаючи до вивчення кожної навчальної дисципліни, викладачам на перших лекціях доцільно ознайомлювати студентів зі специфікою методів дослідження науки.

Важливо підкреслити, що студент, який займається науковою роботою, відповідає лише за себе: тільки від нього самого залежить вибір теми досліджень і терміни виконання роботи. Затрачаючи особистий час, студент розвиває такі важливі для майбутнього дослідника якості, як творче мислення, відповідальність і вміння відстоювати власний погляд.

Науково-дослідну роботу студентів слід спрямовувати на розвиток системи інтелектуальних творчих якостей особистості: інтуїції (пряме бачення суті речей без обґрунтування); креативності (творче) мислення (здатність продукувати нові ідеї, гіпотези, способи розв'язання проблемних задач); творчої уяви (самостійне створення нових образів, які реалізуються в оригінальних результатах діяльності); дивергентності мислення (здатність запропонувати декілька підходів до розв'язання задачі та міняти їх, бачити проблеми, об'єкти в різних ракурсах); оригінальності мислення (своєрідність якостей розуму, способу розумової діяльності); асоціативності мислення (здатність використовувати асоціації, в т. ч. аналогії).

Науково-дослідна діяльність студентів вищого закладу освіти повинна здійснюватися в таких напрямках:

➤ науково-дослідна робота як невід'ємний елемент навчального процесу, що належить до календарно-тематичних та навчальних планів, навчальних програм і є обов'язковою для всіх студентів;

➤ науково-дослідна робота, що здійснюється поза навчальним процесом у межах студентського науково-творчого товариства, у наукових гуртках, проблемних групах тощо;

➤ науково-організаційні заходи (конференції, конкурси, олімпіади тощо).

Навчальна науково-дослідна робота. Такий вид роботи студентів у межах навчального процесу є обов'язковим для кожного і охоплює майже всі форми навчальної роботи:

— написання рефератів з конкретної теми у процесі вивчення дисциплін соціально-гуманітарного циклу, фундаментальних і професійно орієнтованих, спеціальних дисциплін, курсів спеціалізації та за вибором;

— виконання лабораторних, практичних, семінарських і самостійних завдань, контрольних робіт, які містять елементи проблемного пошуку;

— виконання нетипових завдань дослідницького характеру під час різних видів практики, індивідуальних завдань;

— розроблення методичних матеріалів з використанням дослідницьких методів (спостереження, анкетування, бесіда, соціометрія тощо);

— підготовку і захист курсових і дипломних робіт, пов'язаних з проблематикою досліджень кафедр.

Згідно з навчальними планами і програмами загальноосвітніх і фахових дисциплін кожний студент повинен оволодіти процесом наукового пізнання, виконуючи протягом усього періоду навчання завдання, які поступово ускладнюються і поглиблюються.

Науково-дослідна робота студентів. Науково-дослідна робота студентів поза навчальним процесом є одним з найважливіших засобів формування висококваліфікованого спеціаліста. Вона передбачає участь у роботі предметних наукових гуртків; проблемних груп, секцій, лабораторій; участь у виконанні держбюджетних або госпрозрахункових наукових робіт; проведення досліджень у межах творчої співпраці кафедр, факультетів; роботу в студентських інформаційно-аналітичних і культурологічних центрах, перекладацьких бюро; рекламну, лекторську діяльність; написання статей, тез, доповідей, інших публікацій.

Предметний науковий гурток як форма НДРС найчастіше використовується в роботі зі студентами молодших курсів. Для успішного функціонування і результативної діяльності наукових студентських гуртків необхідне дотримання таких основних організаційних принципів: доцільність, добровільність, плановість, реальність тематики, різноманітність методів роботи, стабільність складу, врахування інтересів і можливостей студентів, висока наукова кваліфікація і зацікавленість викладача, спадкоємність і формування традицій у роботі, стимулювання, високий ідейно-теоретичний рівень.

Діяльність студентів у проблемних групах має багато спільного із роботою в наукових гуртках. Вона може об'єднувати студентів різних курсів і факультетів вищого навчального закладу. Об'єктом наукового дослідження може бути проблема, якою займається науковий керівник цієї групи. Перевагою такої форми НДРС є можливість дослідження обраної теми значно глибше і різнобічніше. Проблемні групи організовують зустрічі з людьми, що стикаються з проблемами, обраними групою для наукових пошуків.

Науково-організаційні заходи (конференції, конкурси, олімпіади тощо).

На наукових конференціях молоді дослідники виступають з результатами своєї наукової роботи. Це змушує їх ретельно готувати виступ, формує ораторські здібності. Кожний студент має змогу оцінити свою роботу на тлі інших і зробити відповідні висновки. Оскільки на конференціях, як правило, відбувається творче обговорення доповідей, то кожен доповідач може почерпнути оригінальні думки, ідеї. Такі конференції сприяють встановленню тісних зв'язків між вищим навчальним закладом і підприємствами, а також формують вміння у студентів застосовувати теорію на практиці.

*Шевченко О.Г., к.е.н., доцент
кафедри банківських інвестицій*

ПРО ПОГЛИБЛЕННЯ ЗМІСТУ ДИСЦИПЛІНИ «ПОРТФЕЛЬНЕ ІНВЕСТУВАННЯ»

За сучасних умов інвестори і аналітики фондового ринку та менеджери інвестиційних портфельів спроможні діяти успішно лише за використання могутнього наукового арсеналу й позитивного досвіду знаних фахівців із портфельного інвестування. Перед власниками інвестиційного портфеля як сукупності фінансових інструментів постає проблема раціонального розподілу витрат на його формування і реструктуризацію. Якими ж є особливості управління портфелем інвестицій за рахунок диверсифікації (алокації), котрі будуть цікавими та можуть забезпечити майбутнім фахівцям успіх у портфельному інвестуванні?

Розподіл інвестицій здійснюють за двома альтернативними підходами. Один з них реалізує стратегічний підхід, за якого інвестиції розподіляють у фіксованих частках відповідно до довгострокових завдань незалежно від змін поточних ринкових умов. Це вимагає щорічного ребалансування портфеля, щоб зберегти цільове співвідношення його складових.

Саме стратегічний підхід, наприклад, реалізує у своїй діяльності успішний інвестор і портфельний менеджер Воррен Едвард Баффет (Warren Edward Buffet) зі статком на березень 1012 року \$ 44 млрд, тобто він орієнтований на довготривалу перспективу інвестування і збереження стійкості інвестиційного портфеля. Витримка при довгострокових вкладаннях в недооцінені акції компаній з надійним потенціалом і незмінність інвестиційних намірів інвестора — це один з основних принципів раціонального інвестування, які проголошує Воррен Баффет. Отже, він дотримується стратегії довгострокового інвестування і десятиріччями зберігає залучені до портфеля цінні папери.